

૨૦૬૪

નવા

હરિશ્ચંદ્ર તારામતિના ગાયનો.

રચનાર

ભણશાહી ભગવાનદાસ લક્ષ્મીદાસ.

દોહરો.

કંઈમે તજુ તુ ગાનવીરનહી પામે કહી સાર;
અતે તોડી મિતનઈ ચંદ્રિય તુ યુનેગાર.
જાન નહી ફોડત મળે યુતિ જન લાચાર;
કવિ પદ પાઘા પ્રેમયા થઈ મનથી હૃદયિઆર.

આ ગ્રાંથોડી સને ૧૮૯૭ ના ૨૫ માં આશ્વિન મુજબ
૨૭૪૨ કસબીઝ, અને ફરીથી છપાવવાનો હક
તથા અધિકાર તમામ હશે પ્રસિદ્ધ કર્તાઓ
પોતાને સ્વાધીન રાખ્યાછે.

મુંબઈ

ઈન્ડિયીયન પ્રેસમાં છાપીછે.

ઈ. સ. ૧૮૮૪ સંવત ૧૯૪૫

કિશનભાઈ એક આગા

હરિશ્ચંદ્ર તારામતિના ગાયનો.

ઈશ્વર પ્રાર્થના.

(પ્રભુ મહેર કર હમ હૃદય.) એ રાહ.

વિશ્વતા આધાર, નમીએ આ વાર;
 બાળક છેએ તાગ, નિહાળી અપાર—વિશ્વ.
 ભર્યું જગત ધામ, ખાલી નહીં કામ;
 યુગ તારું કામ, તોએએ નિરધાર—વિશ્વ.
 છોછ દીન દયાળ, જાણીતા અપાર;
 તમન કરીએ તુંને, નમી વાગ્યવાર—વિશ્વ.
 આશરે રહી તાગ, જાણીને ફિરવાર;
 હિમત હમને આપો, પામીએ આ સાર—વિશ્વ.

હંદની દરબારમાં કળાવંતણિઓએ ગાયેલાં ગાયન.

બનગરો.

(હુઈ શુભો નીકલ ગયા તાગ.) એ મહ.

હમે બાળ મળી યુગ ગાયે, પ્રભુ મડીને તારે પાવે;
 તું કરજો હમારી સાદવે, વધારીને બાળ મહીમાવેછ
 પ્રભુ યુગ હમે તારા ગાયે—પ્રભુ.
 ગજ ગૃહનો અંધ નિવારો, બોધ આપો અમને સાગેછ
 અનિશય તારો મહિમાવે—પ્રભુ.
 શ્રોપદિના ચિર તેં મૂર્ધાં, તહીં રાખ્યા કોઈ અનુરાગ
 દાસી જાણી બેઠા રમ માટે—પ્રભુ.

એજ રાહ.

તમે દેવના રક્ષક આધારા, દિલ છીતથી લેઓછો ત્યાગ;
આપ દીલથી દયાળું થઈને, સુખ દીયો પ્રભુ મહી રહીનેછું
છો તમેજ રક્ષણ હાગ દિલ,
આ સભા તારી બહુ શાભે, દીવ માર નોને લાભેછું
સદા આપજ સુખ દેનાગ—દિલ.
સૂર્ય ચંદ્ર સભામાં ગિરાળે, ઝળકેછે શિશપગ તાલેછું
શું વળાણ કરીયે તાગ—દિલ,
તું દયા રદયમાં લાવે, સૌ મૂખ નિરખવા આવેછું
છે રંગ નવા ઝલકાગ—દિલ.
સણગાર તારો સૌ લોઈ, મન તુજમાં મહુછે મોહીછું
આપ દ્યાને વસાછો હમાગ—દિલ

(ગર હમને દીલ સનમકુ દીયા.) એ રાહ.

આપ રાજા છો સર્વેના દેવના પતિ;
દેવના પતિ તમે છો સેવના પતિ—આપ,
આનંદ થઈ રદય વિષે, હર્ષ બરી ગતિ;
દંદાણી તારી રાણી ને, રવરપે સુદર અતિ—આપ.
પ્રકાશ તારો જગ વિષે, લોઈ હું ખુશી થતિ;
ગિઝાહી આનંદ સાથ, ખુશછે લોઈ તુંજ ગતિ—આપ,
તુંજ રૂપ કાન્તી કામની, ખસી ચિત્તની વૃત્તિ;
અતિ હારય મન મારે થકુ, ગઈ તુજમાં મતિ—આપ.

(ગઈ એક બ એકનો હવા પલટ.) એ રાહ.

શુભ આ સંભા સુખનો દિસે સભા ભુજ તણી ખિલી રહી;
લોઈ હર્ષથી મહુ થઈ, શુધ્ધ મારી હું વિસરી ગઈ—શુભ,
અમપર મહેર યમો ગયછું, કરનો હમારી સહાયછું;
વિનવીને કાશે પામેછું, જરતમાહી કિર્તી ફેલાઈ રહી—શુભ,

અય ચંદ્રથી શોભા ધણી, વિશ્વામિત્ર રાજ રૂષિતણી;
કોવિ આંખ લાસે નજર ભણી, જીવે દયાન તેણી તરફ દર્ધ-શુભ

હરિશ્ચંદ્રની રાજ્ય સભામાં અસરાઓએ
ગાએલું ગાયન.

(સાડેતીન પદસે સેર મછલી ના બેચુંગી.) એ રાહ.

ગય તારી સભાની ખૂબી ખીલી રહીછે;
ખૂબ ખીલી રહીછે, ખૂબ ખીલી રહીછે—રાય.
કિર્તી તારી સારી, દુનિયામાં બહુ ભારી;
શોભાસું છે તારી, જઈ વારીવારી—રાય.
ચંદ્ર પ્રદાશે રહીને ઉજાસે;
ખુડી જઈને નાસે, દુરગત સેના સારી—રાય.

હરિશ્ચંદ્રના લશ્કરે વનમાં ગાએલું ગાયન.
ગીત.

વનમાં નિર્મળ જળથી, શોભે સરોવરનું અતિષય પાણી;
ફળના તરવર નોંધ, ચિત વૃતિ સૌની બહુ લોભાણી.
ઉઠ્ઠડ વગડામાહી, બગવાં પહેરી નોગી જતિ રહેતાં;
પવનથી ભૂખ નિવારે, અતિષય સંકટ અંત વિષે સહેતાં.
દેવાંગવા દેવોનો, હશે આવજા ધણી આ સ્થળ વિષે;
રમણિય ધોર બનીને, ત્રાસથી ખાવાને આવતું દીસે.
ઓપી વૃક્ષ મધુરથી, રહી રહીને વા વાયે ઉડી જાયે;
ગતિ પ્રભુની આદા ! કોયલ ડાળે બેસી ફળ ખાયે.
કુમળ મેણથી નિહાળી, કાળા ધોળા શુભાળ ને પિત્તતાં;
કમોદ જર રસ રંગથી, દીસેછે મૂંઢથી બળી મળતાં.
જળ બિન્દુ કમજોથી, ડાંડ રહી નીચે મૂળપર ધરતાં;
જલથી મળતાં હળતાં, આનંદી દિસે અતિષય કરતાં.

હરિશ્ચંદ્રની છાવણીમાં અપ્સરાએ ગાયલું ગાયન.

ગજલ.

આણે ગજા તું પર વારી જાળી વારી જાળરે;
પ્રિયી તારી પાળવા હું મુણ તારા ગાળરે—આણે.
હું ગજી રદયથી થઈ, સુંદર સ્વરૂપ તોઈ;
પાસ તુજ આવતાં અહીં, તેથી સંતોષ પામું સહી—આણે.
મન માફ વ્યાકુળ થયું, દિલ તુજ પાસ ગદયું;
તારા પ્રેમ પાસ ગયું, કયારે દિલને શાન્તી દઈ—આણે.
ચિરજ મન કેમ ધરે, ચોરવા અંચલાઈ કરે;
હિમન્તેથી હરે જાણે ઝડપીને લઈ—આણે.
વાલમાં ધીર ધરે, મન માફ વપત કરે;
ચિત્તને જલદી હરે, મુજ ગદયમાં સમાવું—આણે.

નદીને કીનારે હરિશ્ચંદ્રે રોહિત પાસે ગાયેલું ગાયન.

સીતાજીના મહીનાની ગદ.

ગાલ પ્રાણ પ્રિયા મુજ સાથ, પ્રવાસની આશરે;
તીરસર જુના ઝાડની હેઠ, ગહેવું આજ રાતરે.
મારી વહાલી પામીશ નહીં એક, નંદર દુઃખ મન વિષે;
નહીં અર્થ ઉદારથી એક, ફાવી શકતો દિવે.
ગર્હ વરતું ન લાગે હાથ, નસીબ દાદયું નહીં ટળે,
કહેલી કરીએ ઈચ્છા કેમ, તેમાં ફળ શું મળે.
તો લખ્યું તે નસીબે થાય, જાવિયે કદયું ખરે;
તોમ લખસે વિવાતા લખ, પિયાર હું શુ કરે.
પેલા જવના એ પાપનું ફળ, હવે આપણે ચાખસું;
રૂપિને કીધું આપણે દાન, એવું મન રાખસું.
પૂત્ર માફારા અરે તું રોહિત, મેં મનથી વિચારીયું;

મુજ પુઠે થયે તું ગાય, તે સર્વે વૃથા ગયું.

બાળપણમાં તું મારા બાળ, પડ્યો દુઃખ બાળમાં;

'પણ સપડાઇ હાથમાં વિર, બળ્યું દુઃખ બાળમાં.

પ્રિયા આલ તું સામેના વૃક્ષ, તિએ બેસ્યું હવે;

નિહાણ તાપથી તપતું આ રણ, જશું સ્થાનત થઈ જવે.

જંગલને રસ્તે શહિતે ગાએલું ગાયના.

(શીરાતા હવે હમે કાંકાં.) એ રાહ.

અરે મુજ પ્રાણથી પ્યારા, તપેછે અંગ બહું મારું;

ગણ રેતીમાં પગેથી દાઢતાં, કંપે શરીર સાફ—અરે.

પિતા જન્મું અગનમાં કેમ, નથી સહેવાતો અગ્ની તાપ;

જયે મુજ પ્રાણ હવે માતા, પીતાનું અંગ તપે પ્યાર—અરે.

ગચાવો મુજને આવાં, બળુ ઘડકેછે સાફ અંગ;

અરે ઓ હાય ઓ પ્યારી માત, દુઃખ દિલમાં બહું ધાર—અરે.

કાશી વિશ્વનાથમાં સાધુઓએ ગાયેલું ગાયના.

(નાથ કયેસો ગજકો બંધ છોડાયો) એ રાહ.

પ્રભુ છે તું દિન દયાળ મારાશી,

બળિત બાવે કરીશું તારી—પ્રભુ.

જપ તપ સ્થાન રદ્યથી ધરતા,

બળિત અમે મન વિચારી;

ધ્યાનને ધરતા મૂએથી સ્મરતાં,

લેજે હમને તું હિમાશી—પ્રભુ.

વિશ્વ તું દેવા કહ તારી સેવા,

ભરોસો તુજપર છે બારી;

મૂર્તિ સદૃશ સાથ સર્વેની કરજો,

કરજું સેવા મનથી ધારી—પ્રભુ.

કાશી વિશ્વનાથમાં હરિશ્ચંદ્રે ગાયેલાં ગાયન.

સાદૃશ વિક્રીડા છંદ.

વિશ્વનાથ પતિ વિશ્વના શરણે સદા શીથે નમીને,
ત્રણવવારે વાર કરતાં જીવ્યા નહીં થાકે ખમીને;
જગ્ન જંજળ કામે ફસીને વિસરે તુજને જગતદાતા.
ન પામે સુખ શાન્તી બલી રઝળી થોકરો ખાતા;
પિતા તુંછે પુત્ર હુંછું શરણે સદા હું દાસ તારો,
બક્ષતે માફ કરીને કૃપાથી થયો ને અપગવ મારો;
મેવામાં અહરનીશ તુંજની ગ્હીશ હું માને કરીને,
બગવાનદાસ વિનવી કહે તુજને સદા ધ્યાને ધરીને;

(કૃપા કરજોરે દેવ મુની મહારાજ.) એ રાહ.

રક્ષણ કરજોરે વિશ્વનાથ હમારું—ટેક.

અમે સ્મરણ કરીએ તાર,

દુઃખ હજી પ્રભું તું મારું,

કરજે માહર દેવ તું સારું—રક્ષણ.

શરણે થાકીને તારે આપ્યા,

કરજ કરીને બવ ગુમાવ્યા,

તોખી હું છૂટી નહીં ફાવ્યા—રક્ષણ.

કારજ એરણું મારું કરજે,

મારી વિનતી ધ્યાનમાં ધરજે,

મેં જાણુંછે મારી ગરજોરે—રક્ષણ.

(હરે ગમ જાને મન.) એ રાહ.

વિશ્વનાથ માહરું, સારું સદા તું કર પ્રભુ;

પ્રાણથી હું બસે, રખડતો ફરું આ પ્રભુ;

માત દે હાથરે, તું મને આ પ્રભુ;

સહાય થા દસની, કહે શું કહું એ પ્રભુ;
 બુખથી પેટમાં, નહીં અનરે એ પ્રભુ;
 દામતાં દિનથી, બળતો કહું એ પ્રભુ;
 રખડતો માર્ગમાં, થાકથી એ પ્રભુ;
 જ્યતમાં માનવી, ન વિસરે એ પ્રભુ.

અગ્નિસેન લઈ જાયછે તે વખતે તારામતી
 તથા હરિશ્ચંદ્ર ગાયછે.

(પડુંછું વિખુરો પ્રિયા વિલોગથી તારા.) એ રાહ.

હરિ—પ્રાણ તુજને તજીને, છુટે પ્રાણ આ મારા;
 તારા—ધીરજ ધગતી નથી, આ દુઃખમાં પ્યારા—પ્રાણ.
 હરિ—તજીને જતા મુજ પ્રિયા, પ્રાણ મારો જાય;
 ધીરજ ધર દુઃખ માટે તું, ઉઠેછે અંગારા—પ્રાણ.
 તારા—જીવતાં પ્રભુ તો રાખશે, મળસે કોઈ દીન;
 મનથી જુદુ થયું આતન, તેમ આગના બારા—પ્રાણ.
 હરિ—લખ્યુ આ બાલે નહીં ટળે, દુઃખ દેખી દાઢસુ;
 છુટે પડેથી દુઃખના, દીન લાગસે પ્યારા—પ્રાણ.

સત્ય કિર્તીએ ગાયેલું ગાયન.

સીતાજી મહીનાની રાહ.

અરે મુજ રાય શિરતાજ દુઃખી દીલ નવયેએ,
 ધરી દુઃખ કદીરે રાય હસી કોઈ દીન સહીએ;
 જનસૌનો લક્ષને સાર શિખામણથી ચાલીએ,
 નથી સૂઝતો એકે ઉપાય એવું કંઈ ભાગિએ;
 પાપે ખેંસીને લાખ્યા આંહી સંસાર સજ દુઃખી.
 જન્મ મરણ એ ચાલ્યા જાય તેમ કોણુએ સુખી;
 પ્રાણી આપણે અહીંથી તઈ જાવડી દીન ગાયનાં,

તેમ કરીને વધારે છેક નથી દુઃખ ટાળવા;
રાખો વિશ્વનાથની આશ સહું સાર થઈ જશે,
વિંનવી કહું છું મારા રાય સાગ વાના સહ થશે.

તારામતિએ રેહિતાસ્વરને દીધેલી રીખામણ,

(કુંવરી કુંવર મારા લાડકા.) એ રાહ.

પૂત્ર મારાને વંનવિસે માકલતાં મન અકળાય,
સૂરે સૂગ ફાટી યાયછે જાણે જીવડોરે જાય—પૂત્ર.
બાળ મારા તું આવની મુજ પાસરે વિર,
શિક્ષા લેને તું આ સાંભળી રાખી રદ્યથી ધીર—પૂત્ર.
માતા તારી હું અભાગ્યી કહું તે ધરને તું દયાન,
સાય સર્વેની સંભાળથી રાખને મનમા સાન—પૂત્ર,
વિંનવી કહું પ્રાણ મુજને સીધી વાટે તું પ્રાણ,
આડે વાટે તું મડીસમાં થઈશ જીવથી હેરાન—પૂત્ર.
ઓરે અકાશી દેવતા કરને બાળતી સંભાળ,
માકલું છું હુંતો એકલો તારે શરણે આ બાળ—પૂત્ર.
વિશ્વનાથ મુજ આશરે મુજ રોકે સ્તન,
સંભાળ તેની રાખને પડવે ક્યાં એ વીધન—પૂત્ર,
મુજ જીવથી વહાણે અધિક છે આવે તારે લીધે,
દયા કરીને દયાળુ તું દુઃખી હાય કીધે—પૂત્ર.

રેહિત પોતાની માતાને દીધાસે આપેછે,

એજ રાહ.

છાનીરે માતા તું મોહેરી રડયી હૈયું બરાય,
મા વીણુ જૂસા બસુ ખરે જાણે જીવડોરે જાય—છાની.
દુઃખ સખું ને વસીબમાં તેતો કેને કહેવાય,
દેખીને રડતાં મા મુજને મનડું મારે દુઃખાય—છાની,

લક્ષ દેને માતા મુજપરે તોડીસ નહી મારી આશ,
મા તુંને હું મેજણુ થઈ રહ્યાં એક બ્રાહ્મણના દાસ-છાની.
રડતી દેખી માતા તુજને દુઃખે હૈયું દળાય,
આગ મુકી બડકો કરો તોએ કયાં ન સમાય—છાની.

રોહિતને સરથે ડંસ દેવાથી કીધેલો વિલાપ.

(શીગતા હયે હમ કાંકાં.) એ રાહ.

અરેરે હાયે તગડતાં મરણુ મારું રહ્યું આવી,
પિતાને માત ને મારા ઉછેર્યો બહુ દયા લાવી—અરેરે.
દુઃખો વેકીને આ હાલે ફોકટ પડ્યું આ જાંજળે,
લખ્યું એવું હશે ભાસે આ દુષ્ટે દીધા ફસાવી—અરેરે.
હશે રડતી માતા મારી ગુંછું અહીં હું પોકારી,
તે જોસે વાટ મન ધારી દયા રદ્યે નહી ભાવી—અરેરે.
રદ્ય મારું ઉછાળાથી કરેછે જોર જવાળાથી,
વધારે દુઃખ નિરાળાથી જમને વાત કયાં કહેવી—અરેરે.
કથી બગવાનદાસ ડરી કહે સૌને વિનંતી કરી,
છે અંતે આમ જાવું મરી થવે નહી કુર જસો કાવી—અરેરે.

રોહિતના મડદા પાસે તારામતીએ કીધેલો વિલાપ.

લલિતછંદ.

અરર એ પ્રભુ હાય હાયરે દુઃખતો વધ્યું જાવું કયાંયરે,
અરર હાયરે ફાઠી છાતડી પૂત્ર તુજ તણી જોતી વાટડી;
રદ્ય માહેફં બાલતો અતિ થશે માહેરી શી હવે મતિ,
પતિ મુકી ગયાં પૂત્ર પાસરે પણ હવે અરે દૂડી આશરે;
દુઃખ જવાળાથી રહી બજે સદા દુઃખપર વસે દુઃખ આપદા,
અરર સુખતો ગયું માહેફં પૂત્ર તેમ અંતથી હવે મરું;
પૂત્ર દુઃખમાં મને તણ ગયો મુકી મુજને સુખીએ ગયો,

દૂદી માહેરી સગે આશરે મન કરી દીધું પગમાં ઉદાસરે;
 થઈ ગયા પતિ જ્યાગથી જૂદા ત્યારથી વધી મન આપદા,
 અરર દુઃખ સમૂદ્રમાં દુઃખી મરે પૂત્ર માહેરા નિગશ થઈ કરે.
 તારામતીએ કાશી રાજના કુંવરને જોઈ કરેલો વિલાપ.

(ઘરસે ગઈ મોરી પ્યારી.) એ રાહ.

દુઃખ દિલથી ઘાણું વધારે એ હાય કરીને મારે;
 બહુ કુપજાશથી બાળક પડ્યોએ નિગજવા થઈને,
 દુઃખે દિન કાઢવા એ ટાં મૂવો હાયે જીવ દર્મને,
 ગરીબે દુઃખ અમવામાં પતિ પણથી પોતે ગહીને,
 નહીં પણ ભૂલતાં રખડી થયુ મન દુઃખને મહીને;
 બળતાં દુઃખ દીએ આરે—ઓ હાય.

નથી સૂઝતું મને કાંઈ વલે શું માહેરી થાય,
 મઈમથી પ્રાણ અરકીનેજ આ ન એજ ઉડી નસે;
 ધરીને ધિર તોએ નહીં કદાપિ વાળવી હામે,
 ગળામાં ધા દિસે કેવાં મારીને આમશું નામે;
 દુઃખ પડયુએ આવુ મારે—ઓ હાય.

પતિ રમસાનમાં ગહીને કરેછે કાન ન થાય ને,
 ઉગવવાની ગહી આશા નહીં બૂખે મરેછે તે;
 પ્રભુમાં આશ મખીને અમુછુ દુઃખ સઘળાએ,
 કથી ભગવાનદાસ કહે દુઃખીને દુઃખ વધારેછે;
 પિડથી તે પીડાતો જ્યારે—ઓ હાય.

રમસાનમાં હુરિશ્ચંદ્રે તથા તારામતીએ કીધેલો વિલાપ.
 એજ રાહ.

હુરિ—ને લખ્યું આ ભાલે થાવું નહીં પ્રિયા તેથી ધબરાવું;
 દુઃખીઆ દિલથી થાવુ રૂપીના કોપથી વૂંજી,
 અર્ધથી વહાણું શુંછે તે નથી હું જાણતો ખીજી,

કકલ આ વિશ્વમાં જન્મી પરિણામેજ આ હાલે;
 પડે મરવું જનોના દુઃખ વેઠીને વિના કાળે,
 તારા—પ્રશ્ની થઈને હવે મરી જવું—નહી.
 હરિ—સંકટ સહયું આ જન્મમાં નિર્દોષ વાંક વિના વળી,
 દગો રેહિત તેં દીધો સૂવો મા આપને ટાળી;
 છેવટ હવે આ વિશ્વમાં મુજ હાલ તુજ સાથે થશે,
 આજ તલવારેથી માહરી નાશ પલમાં થઈ જશે;
 તારા—થશે જાંધ આંખથી દેખાવું—નહી.
 હરિ—કદી ખોલું નહી જૂઠું જન્મમાંહીજ રહેવાને,
 થશે પલમાં મગસુ ત્યારે જશે જીવ જવાળિ દેવાને;
 લપેટાઈને માયામાં સદા નિત્ય કર્મથી આલે,
 પૂરૂષ તે થઈ દુઃખી દુઃખી મરણ મામે ભુંડા હાલે;
 તારા—આખરથી પડે પરતાવું—નહી.
 હરિ—અભાગે પાપ ને મુજથી પ્રિયાથી ને થયા મારી,
 ક્ષમા નિર્દોષને કર્મને વિનંતા એ કરું તારી;
 પ્રિયા મુજ હાથથી મરસે મરીશ હું હાથથી મારે.
 અરેરે અંત આ દુઃખનો જશે આવી પલકવારે;
 તારા—તજ દીધું પિય ને આવું—નહી.
 હરિ—કેમ આ તરવાર ઊંચકે દુઃખ નહી મારું વધે,
 ઉડાવી ધડથી ગરદનને પછી એંચુ રદ્ય મધે;
 ભગયું પાપ ને જાળતે ઉતાવળથી હવે મરવું,
 કહે ભગવાનદાસ કથી હવે જીવીને શું કરવું;
 તારા—તુજ સાન્ન લોહી અહીં સમાવું—નહી.

સર્વ મળી છેલું ગાયન ગાયેછે.

૫૬.

દંધર કરેછે મહેર સજ્જનો પૂર્ણ થયોછે એલ,
 મતી તાગમતિએ સત્ય મપ્યું થઈ પતિની પેદેજ—સજ્જનો.
 સત્યથી અંતે સુખી કરીને પ્રભુએ કીધી મહેર—સજ્જનો.
 જૂઠપાણમાં બાન બાંધીને પડે દુઃખની રેજ—સજ્જનો.
 સત્ય સદા સુખ આપે સૌને શીખામણે રહેલ—સજ્જનો.
 ભગવાનદાસ પ્રિતે પોતાનું માન તહી તારેજ—સજ્જનો.

મેહેતા જમનાદાસ ભગવાનદાસની કંપનીએ

પ્રસીદ્ધ કરેલા પુસ્તકોની વિગત.

હેમાંથી ભુલેશ્વર આગળ કીનારીવાલા બીહારીલાલ

દુરગાદાસની દુકાનમાં

રૂ. આ. પૈ.

શાયલ સ્કુલ પ્રાર્થમરતા મિનીંગ...	૦—૪—૦
શાયલ રીડર નંબર પેહેલાના મિનીંગ (ખીજી આવૃત્તિ).....	૦—૬—૦
શાયલ રીડર નંબર ખીજીના મિનીંગ (ખીજી આવૃત્તિ).....	૦—૮—૦
શાયલ રીડર નંબર ત્રીજીના મિનીંગ.....	૦—૧૦—૦
હાવર્ડ કૃત પ્રાર્થમરતા મિનીંગ, તરજુમા તથા વાક્યોના ઉદ્યાર મહિત (ખીજી આવૃત્તિ)	૦—૪—૦
હાવર્ડ કૃત પ્રાર્થમરતા મિનીંગ કૃત તરજુમા સાથે.	૦—૨—૦
હાવર્ડ કૃત અંગ્રેજી ખીજી ચોપડીના મિનીંગ તરજુમા સાથે.....	૦—૬—૦
કારસી આમાદન નામાનો અંગ્રેજી તથા ગુજરાતીમાં તરજુમા.....	૦—૨—૦
ગુજરાતી નાટક ગાયન સંગ્રહ કે લેની અંદર ૬૦૦ કરતાં યજુ વધારે ગાયનોછે.....	૦—૧૨—૦
અંદ્રસેન ને અંદ્રપ્રભા નાટક.....	૦—૮—૦
અંદન મહ્યાગરી નાટક (ખીજી આવૃત્તિ)...	૦—૪—૦
તમાશાએ અંદખી.....	૦—૪—૦
તોદકચે દીલકોશા (ઉર્ફ નર્મ ઇન્દર સભા) ...	૦—૪—૦
સોબતે અસર અથવા મોહન દુઃખદર્શક...	૦—૪—૦
નકશી સુભેમાતીનો ઉરફ એક્ક.....	૦—૩—૧
ધ્રુવ આખ્યાનના એક્કમાં ગવાનાં ગાયનો...	૦—૩—૦
રસીકાનો અતિ રસુજી કારસ.....	૦—૧—૬
નવા હરિશ્ચંદ્ર તાગમતીના ગાયનો... ..	૦—૧—૦
તોદકચે દીલપક્ષીર ગાયન (ઉર્ફ નાટકના તરેહ વાર ખંજરા).....	૦—૧—૬

બાહેર ખખર.

—૪૦—

આ ચોપડી નીચે લખેલે ઉદાહરણો વેચાતી મળશે.

મુંબઈ—રામવાડી પાસે બુકસેલર સેરીઆરજી હોરમસજી

માનવગી દુકાનેથી તથા ચામારેથી આગળ બુકસેલર

તેજાગમ મુકજીની દુકાનેથી તથા કોટમાં બુકસેલર

સાપુજી કુનામજી માડનની દુકાનેથી વેચાતી મળશે.

મુરત—બુકસેલર કમ્પનિયન નામુદાસની દુકાનેથી તથા

પોસ્ટવાલા મનચેરજી જમમદજીની દુકાનેથી વેચા-

તી મળશે. ઉદાહરણ નાણાવરમાં.

ભરૂચ—બુકસેલર કાસીગમ તેજાઈની દુકાનેથી વેચાતી

મળશે. ઉદાહરણ હાજીયાનના ખખરમાં.

વરાહ—બુકસેલર રણછોડલાલ જાતીગમની દુકાનેથી વે-

ચાતી મળશે. ઉદાહરણ મવપુરામાં તવાળ સાહિબની

હાંસી નીચે.

ડાકોર—બુકસેલર વીજિવન રણછોડની દુકાનેથી વેચાતી

મળશે.

અમદાવાદ—બુકસેલર જગજીવન રામપતની દુકાનેથી વેચાતી

મળશે.

જાહરાગમવાલા બુકસેલરોએ નીચે લખેલે ઉદાહરણો

મંગાવી લેવી. કમીશન સારું આપવામાં આવશે.

છુટક એક તકલ મંગાવનારે પોસ્ટની ટીકારનો આર-

ોધ આપના વનારે ખાતરલવો.

મેહેતા જમનાદાસ લગવાનદાસની કંપની.

ઉદાહરણ બુલેથર આગળ કીનારીવાલા ખીદારીસ.

દુર્ગાદાસની દુકાને.

